

OECD *Multilingual Summaries*

Development Co-operation Report 2015

Making Partnerships Effective Coalitions for Action

Summary in Finnish

Read the full book on: [10.1787/dcr-2015-en](https://doi.org/10.1787/dcr-2015-en)

Kehitysyhteistyöraportti 2015

Kehityskumppanuuksista tehokkaita liittoutumia toimintaa varten

Suomenkielinen tiivistelmä

Kansainvälisen yhteisön viime 60 vuoden aikana tekemillä kehitysponnistuksilla on ollut mitattavissa oleva vaikutus köyhyyden vähentymiseen, ihmisten terveydentilan parantumiseen ja erinäisten kiireellisten haasteiden käsittelyyn. Silti voidaan todeta, että sirpaloituneet aloitteet, ristiriitaiset prioriteetit ja koordinoimattomat lähetymistavat jarruttavat edistystä edelleen.

Samaan aikaan yhä yhteenliittyvämmässä ja globalisoituneemmassa maailmassa kansalliset rajat hämärtyvät: valtion suvereniteetin käsite, joka tuki kansainvälisen yhteistyön perinteisiä muotoja, kyseenalaistetaan yhä useammin.

Koordinoituja toimia tarvitaan kiireellisemmin kuin koskaan. Yhdistyneet kansakunnat johti 17 kunnianhimoisen, universaalien ja kauaskantoisen kestävä kehityksen tavoitteen muotoilua vuodelle 2030. Parannettu ja laajennettu kansainvälinen yhteistyö kokonaisvaltaisine hallintajärjestelmineen, jota tuetaan asianmukaisilla molemminpuolisilla vastuumekanismeilla, on olennainen näihin tavoitteisiin pääsemiseksi.

Kumppanuudet ovat vahvoja kehitystekijöitä

Vaikka useimmat toimijat myöntävät, että kumppanuudet ovat erittäin tärkeitä yhteisen työn ohjaamisessa kestävä kehityksen tavoitteisiin pääsemiseksi, kumppanuus-termi sisältää erilaisia lähetymistapoja, rakenteita ja tarkoituksia, mikä tekee niiden käsittelemisen yleisesti vaikeaksi, ellei täysin mahdottomaksi.

Samalla vaikka YK:n kestävä kehityksen tavoitteet ovat luonteeltaan yleisiä ja sovellettavissa kaikkii maihin, ne perustuvat monimuotoisuuden kunnioitukseen muunmuassa toimintaympäristöjen, tarpeiden, voimavarojen, toimintaohjelmien ja prioriteettien suhteen. Toimien tehokkuuden takaamiseksi on ensiarvoisen tärkeää, että näihin yleisiin tavoitteisiin pyrkiviä kumppanuuksia ohjataan yksittäisten maiden prioriteettien mukaan.

Kolme ohjaavaa periaatetta voivat auttaa tässä tilanteessa post-2015 kumppanuuksien täyden potentiaalin toteuttamisessa:

- **1- Vastuullinen toiminta** Vastuuvollisuus tarkoittaa vastuun ottamista omista tekemisistä tai tekemättä jättämisistä ja viimeksi mainitussa tapauksessa sitoumusten puutteellisesta noudattamisesta mahdollisesti seuraavien sanktioiden hyväksymistä. Vaikka valtioiden kantama vastuu pysyy edelleen post-2015 toiminnan ytimessä, nykyiset kehityskumppanuudet tuovat yhteen hyvin erilaisia sidosryhmiä: kansalliset hallitukset, parlamentit, kansalaisyhteiskunta, hyväntekeväisyysjärjestöt, monenkeskiset organisaatiot, yritykset jne. sekä yhä lailla kehitysaloitteiden kohteena olevat yhdyskunnat. Vedettäessä johtopäätöksiä kehityshankkeiden yhteisistä tehokkuusperiaatteista nähdään, että monet nykyiset vastuukehykset perustuvat sen seikan tunnustamiseen, että eri sidosryhmät voivat lähestyä yhteistä kehitysstrategiaa eri tavoin. Tämä herättää luottamusta ja keskinäistä kunnioitusta, jotka ovat vastuullisuuden kaksi

perustekijää. Joten miten voimme hallita vastuuta kansainvälisen yhteistyön muuttuessa yhä mutkikkaammaksi? Tarvitaan uusia tapoja kantaa keskinäistä vastuuta mitattavissa olevine sitoumuksineen ja standardeineen, joita seurataan ja päivitetään jatkuvasti, jotta ne pysyisivät oleellisina ja reagoivina, ja jotta yhteistä sitoutumista ja poliittista tahtoa voitaisiin pitää yllä. On myös ensiarvoisen tärkeää varmistaa, että kaikki kumppanit ovat edustettuina hankkeiden hallintamekanismeissa ja että kaikki saavat äänensä kuuluviin.

- **2 - Koordinoitu ja tehokas toiminta** Kehitysyhteistyöhön osallistuvien kumppaneiden yhä merkittävämmän monimuotoisuuden myötä on entistä tärkeämpää välttää toimien päällekkäisyyttä ja sirpaloitumista - eli tekijöitä, jotka ovat osoittautuneet haasteellisiksi jo pitkään kehitysyhteistyön tehokkuuden suhteen. Vaikka post-2015 tehokasta toimintaa voidaan helpottaa suuresti keskittämällä kumppanuuksia erityisiin aiheisiin tai sektoreihin, kuten terveys, koulutus ja kestävä energia, tämä ei tarkoita sitä, että suurempi määrä suuria kumppanuuksia olisi paras ratkaisu: kokemus on osoittanut, että ne voivat paremminkin jarruttaa kuin vauhdittaa edistystä. Kevennetyt kumppanuushankkeet, jotka integroivat olemassa olevat toimijat ja rakenteet, vähentävät sirpaloitunutta ja päällekkäistä toimintaa ja helpottavat raportointia ja hallinnollista taakkaa kehittyvissä maissa, ja parantavat siten hankkeiden toteutumista ja niiden vaikutusta. Kumppanuudet, julkisen ja yksityisen sektorin yhteishankkeet mukaanlukien, voivat myös kasvattaa ratkaisujen mittakaavaa laajentamalla kehitysratkaisujen ulottuvuutta suurempiin joukkoihin edunsaajia kuin mihin yksittäiset valtiot, yhtiöt tai hyväntekeväisyysjärjestöt tavallisesti yksin pystyvät. Viimeisimpänä muttei suinkaan vähäisimpänä mainittakoon, että vahva ja sitoutunut johtajuus antaa kumppanuuksille sen voiman, mitä ne tarvitsevat käydäkseen käsiksi monimutkaisiin kehityshaasteisiin, pysyäkseen vauhdissa ja mobilisoidakseen työn suorittamiseen tarvittavat inhimilliset ja taloudelliset resurssit.
- **3 - Kokemukseen perustuva toiminta** Globaalin kehitysyhteistyön uudistaminen vastaamaan nykyisiä kehityshaasteita edellyttää käytöksen ja ajattelutapojen muuttamista. Vuoropuhelu ja oppiminen kokemuksesta ovat keskeisessä asemassa näiden muutosten aikaansaamiseksi. Tämän raportin sisältämät 11 esimerkkitapausta edustavat erilaisia kumppanuuskokemuksia ja lähestymistapoja, mutta niissä on ainakin yksi yhteinen tekijä : niissä painotetaan kokemuksesta oppimisen tärkeyttä, tieto-taidon jakoa sekä opin ja hyvien käytäntöjen levittämistä. "Etelä-Etelä"-yhteistyö on tärkeä tapa jakaa osaamista, koska se antaa maille mahdollisuuden ottaa oppia suoraan toisten kokemuksista niiden omia politiikka- ja toimintaohjelmia suunniteltaessa. Vastuuvollisuusmekanismit osallistuvat kokemuksesta oppimiseen parantamalla kehitysyhteistyön laatua, joka puolestaan tehostaa sen vaikutusta ja merkitystä. Nämä mekanismit vaihtelevat vertaisarvioinnista - jossa keskitytään tapoihin rajata, hallita ja toteuttaa kehitysyhteistyö - seurantaan, raportointiin ja evaluaatiojaksoihin, joita käytetään hankkeiden jatkuvassa sopeuttamisessa.

Post 2015 kumppanuudet tuovat mukanaan uusia kehittyviä rooleja

Kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen tulee edellyttämään vahvaa osallistumista monilta toimijoilta muunmuassa:

- yksityiseltä sektorilta työpaikkojen luomisessa, teknologian kehittämisessä ja investoinnissa
- kansalaisyhteiskunnalta kehitysyhteistyökumppanien asettamisessa vastuuseen, usuttamisessa toimiin kansallisten ja globaalien sitoumusten hyväksi ja valvonnassa, jonka avulla julkisten varojen tuottava ja vastuullinen investointi voidaan varmistaa.

Tämä tarkoittaa valtioiden roolin muuttamista, sillä niitä on pidetty perinteisesti kehitysvarojen pääasiallisina toimittajina.

Post 2015 kumppanuuksien poliittiset puitteet

Kehitysyhteistyöraportissa 2015 tutkitaan kumppanuuksien roolia suvereniteetin ja toissijaisuuden, osallistavuuden ja eriyttämisen sekä yhtenäisyyden ja erikoistumisen välisen tarpeellisen tasapainon tekijänä Kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Ottaakseen oppia kokemuksesta raportissa kerrotaan kymmenestä menestystekijästä, jotka muodostavat sellaisen toimeenpanon ja seurannan puitteiston, jolla kehityskumppanuuksista tehdään tehokkaita liittoutumia toimintaan:

- Hanki kumppanuuksille korkean tason johto

- Varmista kumppanuuksien kohdemaavetoisuus ja keskittyminen aiheeseensa
- Vältä toimien toisintamista ja sirpaloitumista
- Tee hallinnasta osallistavaa ja läpinäkyvää
- Käytä haasteeseen sopivaa kumppanuuden mallia
- Sovi periaatteista, kohteista, toteutussuunnitelmista ja -mekanismeista
- Selvitä roolit ja vastuut
- Keskity selvästi tuloksiin
- Mittaa ja seuraa tavoitteiden ja päämäärien toteutumista
- Mobilisoi tarvittavat taloudelliset resurssit ja käytä niitä tehokkaasti.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisu on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate
Sähköposti: rights@oecd.org faksinumero: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2015), *Development Co-operation Report 2015: Making Partnerships Effective Coalitions for Action*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2015-en